

עמ"ת 17928/06/15 - מדינת ישראל נגד שי נאוגרקר, אבירן פרץ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

09 יוני 2015

עמ"ת 17928-06-15 מדינת ישראל נ'
נאוגרקר(עציר) ואח'
עמ"ת 15384-06-15 נאוגרקר(עציר)
ואח' נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופטת דבורה עטר

העוררת/משיבה שכנגד	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים/עוררים שכנגד	1. שי נאוגרקר (עציר) 2. אבירן פרץ (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד אבישי רובינשטיין

ב"כ המשיבים עו"ד אלון קריטי

המשיבים הובאו באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפני ערר שהגישה העוררת, על החלטת בית משפט קמא להורות על שחרורם בתנאים, נוכח עוצמתה הפחותה של התשתית הראייתית הלכאורית הקמה להוכחת המיוחס להם בכתב האישום.

2. כמו כן בפני ערר שהגישו המשיבים/עוררים שכנגד, על החלטת בית משפט קמא להורות על שחרורם בתנאים הכוללים מעצר בית מלא בביתם בפקיח צמוד של מי מהמפקחים, איזוק אלקטרוני וזאת תוך הטלת ערבויות נוספות להבטחת תנאי השחרור. ערר המשיבים נסמך גם הוא על קביעת בית משפט קמא בדבר קיומן של ראיות לכאורה, הגם שבעוצמה פחותה, ונטען כי לא קמה תשתית ראייתית לכאורית להוכחת עבירת ניסיון ההתפרצות לדירה המיוחסת לעוררים שכנגד.

3. ב"כ העוררת טען בדבר קיומו של מארג ראיות נסיבתי לכאורי, בעל פוטנציאל להרשעה, בעוצמה מספקת. משכך, נשמט לטעמו הבסיס להחלטת בית משפט קמא להורות על שחרורם של המשיבים לחלופת המעצר, ובנסיבותיהם ותוך מתן הדעת לעברם הפלילי המכביד, יש להורות על מעצרם עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.
4. ב"כ המשיבים טען בערר שכנגד, כי שגה בימ"ש קמא בעת שמצא קיומן של ראיות לכאורה, ולו בעוצמה פחותה, וכי בנסיבות בהן לא קמה כל תשתית ראייתית לכאורית, יש להורות על שחרורם של המשיבים בערבות כספית בלבד להבטחת התייצבותם, ולבטל את כלל התנאים המגבילים שנקבעו בעניינם.
5. עיון בתיק החקירה העלה, כי כפי שציין בית משפט קמא, קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת עבירת ניסיון ההתפרצות המיוחסת למשיבים, ואולם קיימת בה חולשה מסוימת ואינה בעוצמתה המרבית.
6. מהודעתה של השכנה, מיטל סודאי, עלה לכאורה כי בליל שבת בשעה 21:00 סעדה את ארוחת השבת בחברת בני משפחתה, ושמעה צלצול בפעמון של הדירה הסמוכה לדירת מגוריה. הדבר עורר את תשומת ליבה, וזאת מאחר וידעה שהשכנים אינם נמצאים בבית במהלך השבת ועל כן קמה והסתכלה בעינית, והבחינה בבחור שמסרה את תיאורו ואת לבושו, מצלצל בפעמון הדלת ויורד במדרגות. באותה העת יצאה השכנה למרפסת וראתה אותו עוזב את הבניין וכעבור זמן קצר שמעה צלצול נוסף בפעמון הדירה, וכשקמה ממקומה והסתכלה בעינית הדלת הבחינה כי אותו בחור נמצא עם בחור נוסף אשר מסרה גם את תיאורו ולבושו, כשהוא עומד בחדר המדרגות ומסתכל לכיוון מטה. בעוד האחר ניצב ליד הדלת. עוד לדבריה, שמעה רעשים כאילו הוא מתעסק עם הדלת, והתקשרה למטרה. ובעת שהבחינה דרך המרפסת שהשוטרים עולים, אחד הבחורים סימן לשני "שהם שם", ועלו למעלה. והיא כיוונה את השוטרים לכיוון למעלה ולאחר זמן קצר ראתה את השוטרים יורדים ביחד עם הבחורים שזיהתה קודם לכן, כשהם אזוקים בידיהם.
7. מדוחות הפעולה של השוטרים עלה לכאורה כי עלו על פי הכוונתה של השכנה לכיוון הקומות העליונות של הבניין, וכי המשיבים נצפו על ידם כשהם מתחבאים מאחורי מכונת כביסה, בקומה האחרונה של הבניין ליד פיר המעלית.
8. על גבי משקוף הדירה לגבי הנטען ניסיון ההתפרצות מצדם של המשיבים, נצפו כמתועד בתמונות סימנים מסוימים, אשר לטענת בעלת הדירה כמפורט במזכר שערכה החוקרת נווית עסיס, לא היו קודם לכן. עוד ציינה כי על הדלת לא הבחינה בסימנים.
9. מדוח הפעולה שערך רב סמל ברגיג אלירן, עלה לכאורה בנוסף, כי בעת שפגשו במשיב 1, כשהוא מתחבא הבחינו בסימני אבק שניער ממכנסיו, ואף התנער מהאבק במכנסיים ובנעליים בעת שירדו

לניידת, ומשנשאל מהיכן האבק, השיב כי רואה את זה רק עתה לראשונה. עוד עלה לכאורה, כי לאחר שהובלו המשיבים לתחנה, ובהוראת מט"ח שבו לחדר המדרגות, ולמקום שבו נתפסו המשיבים, והבחינו ליד מכונת הכביסה ב-2 שקים מלאים במלט, ומתוכם הוצאו חפצים המשמשים לכאורה ככלי התפרצות.

10. מהאמור לעיל עלה, כי לא קיימות ראיות ישירות לעבירת ניסיון ההתפרצות המיוחסת למשיבים. ואולם קיים מארג ראיות נסיבתיות, אשר כעולה מהודעתה של השכנה קיימות פעולות שביצעו לכאורה המשיבים ובכללן הצלצול בדלת, ירידה מהבית, חזרה למקום, בעוד אחד עומד בסמוך לדלת והאחר לכיוון המדרגות, ואף התיאור באשר לאופן התנהלותם הלכאורית של המשיבים בעת שהגיעה המשטרה למקום ועלייתם לכיוון הקומות העליונות שם אותרו, וזיהויים על ידי השכנה ב-2 השלבים, כדי לבוא בגדר היסודות הנדרשים בשלב זה של ההליך כדי להקים את עבירת ניסיון ההתפרצות המיוחס למשיבים באופן לכאורי. גם בהימצאות החפצים המשמשים לכאורה ככלי התפרצות בקרבתם של המשיבים, יש כדי להוות חלק מאותו מארג נסיבתי, וזאת בנוסף לאבק שנצפה על המשיב 1, ולהיות החפצים מוטמנים בשקי מלט.

11. הלכה היא כי גם בראיות נסיבתיות יש כדי להוות תשתית ראייתית לכאורית וזאת מקום שהן מצטברות לכדי מסכת שיש בה פוטנציאל להרשעה, ושהסברי הנאשם אינם מחלישים את התרחיש המפליל העולה ממנה. (ראה בש"פ 2898/15 ביטון נ' מדינת ישראל).

12. ובאשר לגרסת המשיבים, בעת שנצפו כשהם מסתתרים מאחורי מכונת הכביסה, טען המשיב 1 בפני השוטר ברגיג אלירן, כי הוא תושב ראשל"צ ובא לבקר חבר, ואילו המשיב 2 טען כי הוא מחיפה וסרב ומילא פיו מים.

בחקירתו במשטרה, סרב המשיב 1 לספק הסבר באשר להימצאותו בפתח תקווה, באשר לנסיבות בהן נתפס, ואף באשר למשיב 2, ומילא פיו מים. המשיב 1 נהג באופן זהה גם בהודעה השנייה שנגבתה ממנו.

המשיב 2- שמר על זכות השתיקה ונמנה מלמסור כל הסבר באשר לפשר היותו במקום וכלל הנסיבות בהן נצפה.

13. מהאמור לעיל עלה אם כן כי קיימות ראיות לכאורה, ואולם אכן אינן בעוצמה המקסימלית וקיימת בהן חולשה מסוימת כפי שציין בימ"ש קמא בהקשר להיעדר חוות דעת הקושרת בין כלי הפריצה לבין הסימנים בהם הבחינו השוטרים על הדלת, ואף יצוין בהקשר זה כי לא נמצאה אינדיקציה לכאורית לסימנים שראה השוטר שובל רועי על גבי המנעול. אלא נמצאו סימנים כאמור על גבי משקוף הדירה.

14. ערר המדינה נסמך כאמור לעיל על קביעת בית משפט קמא בדבר עוצמתן הפחותה של הראיות לכאורה, ומצאתי כי החלטה זו בדין יסודה ומנגד ערר המשיבים נסמך גם הוא על קביעת בית משפט

קמא באשר לקיומן של ראיות לכאורה, הגם שבעוצמה פחותה. וגם טענה זו נדחתה למעשה לאור קביעתי כי החלטת בית משפט קמא באשר לראיות לכאורה, בדין יסודה.

15. ובאשר לשחרורם של המשיבים בתנאים- ומהות התנאים שנקבעו בעניינם- בית משפט קמא יצא מנקודת מוצא לפיה קיימת בתיק תשתית ראיתית שאינה בעוצמה מקסימלית אלא מוחלשת מעט, כפי שקבע גם בימ"ש זה.

באשר לעילת המעצר- בדין קבע בימ"ש קמא כי טיב העבירו ובעיקר עברם הפלילי המכביד של המשיבים מקים עילת מעצר של מסוכנות בעצימות שאינה נמוכה.

בהקשר לכך אף ציין כי ספק בעיניו אם היה מקום לבחון בעניינם של המשיבים חלופת מעצר, לו מדובר היה בכתב אישום המייחס להם עבירות חמורות יותר מזו המיוחסת להם, כמו גם תשתית ראיתית חזקה ואיתנה.

בית משפט קמא אף עמד על הקשר שבין עוצמת הראיות למידת הגבלת חירותו של נאשם, ובנסיבות אלה, ותוך ששקל את כלל השיקולים, ובחן את המפקחים וסבר כי ניתן להורות על שחרורם של המשיבים בתנאי מעצר בית מלא, תוך עיבוי תנאי הפיקוח האנושי באיזוק אלקטרוני. וזאת בלי היסוס. ולבטח אין מקום להקל בתנאים אלה.

תוך מתן הדעת לכלל האמור לעיל לא ניתן לקבוע כי החלטת בית משפט קמא לוקה בחוסר סבירות, ועל כן דין הערר וכן והערר שכנגד להידחות.

ניתנה והודעה היום כ"ב סיוון תשע"ה, 09/06/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהמשך להחלטת בית משפט קמא, אני מורה על מתן אורכה להתקנת האיזוק האלקטרוני וזאת עד ליום 12/6/15 בשעה 13:00 היה ולא ימלאו המשיבים אחר תנאי השחרור, לרבות התנאי לגביו ניתנה אורכה ייעצרו ויובאו בפני שופט.

**ניתנה והודעה היום כ"ב סיוון תשע"ה,
09/06/2015 במעמד הנוכחים.
דבורה עטר, שופטת**